

Propper onbekend

Het was een leuke vakantie,
Geweldige propper.
Tot ik 4 weken later een
positieve
zwangerschapstest
vasthield.

Susanne Unlandt

Schrijver:

Coverontwerp:

ISBN:

© <naam schrijver>

Hoofdstuk 1

Met een zuur gezicht kijk ik naar de regen alsof de hemel hoog nodig aan het plassen is. Liz zit achter me in allerlei tijdschriften te bladeren.

Hee Nien!' Roept ze ineens. Ik draai me om en kijk haar aan.

Wat is er?' Vraag ik.

Dit moet je zien, dit lijkt me echt nou wat voor ons nu we afgestudeerd zijn.'

Trots houd ze een blad voor mijn neus en zie een advertentie voor jongeren in Spanje.

Kom op nien, even de site checken kan geen kwaad.'

Zegt ze.

Ik lach om haar enthousiasme, daarbij van de regen die de voorlopige dagen is voorspeld krijg ik ook geen zomer gevoel van.

Ik pak mijn laptop en samen zoeken we de site op.

Bij Salou raken we beiden enthousiast.

Het is wel een hele lange busrit.' Valt me op.

Ja, dat wel maar de vakantie zelf is goed betaalbaar.'

Zegt Liz terwijl ze me smekend aan kijkt.

Wanneer wou je gaan?' Vraag ik terwijl ik de beschikbare datums nog op zoek.

Vandaag nog graag.' Grapt Liz.

Volgende week is nog plek.' Ik wijs naar de beschikbare weken.

Oké niet denken maar gewoon doen.' Lacht Liz.

Ze neemt de laptop over en voor ik het weet heeft ze geboekt.

Oké, een half uur geleden zou ik nog niet denken dat ik volgende week op Salou zit.' Merk ik droog op.

We kijken elkaar aan en schieten in de lach.

Mama komt binnen en kijkt ons aan.

Mag ik mee lachen?' vraagt ze.

Ik kijk haar aan.

Je bent volgende week een weekje van mij af.' Zeg ik.

Mama kijkt me vragend en verbaasd aan.

We hebben net een busreis voor jongeren naar Salou geboekt.' Antwoord Liz voor me.

Mama kijkt ons aan.

Kijken jullie wel uit? Ik kan geen nee zeggen aangezien je 19 bent, maar toch.'

Mam, eerlijk heb ik in die 19 jaar dingen gedaan die onverantwoord waren?' Vraag ik plagend.

Nee, Je bent een lief kind. Daarom pas op, want niet iedereen is zo lief als jij.' Mompelt Mama.

We blijven bij elkaar, mevrouw. Samen uit, samen thuis.' Zegt Liz.

Ik pak uit de kast een notitieboekje en een pen.
De dingen die we absoluut niet mogen vergeten.’
Zeg ik
Liz denkt na, Badkleding en handdoeken,
zonnebrand.’
Zonnebril.’ vul ik aan. We denken verder na.
Mama schiet in de lach en pakt mijn lijstje en schrijft
verder.
Na een paar minuten geeft ze het ons terug.
voor week kleding waaronder minimaal 2 lange
broeken, topjes, korte broekjes.
Ondergoed, toilettas, en wat kleding voor als we uit
willen.’
Lees ik op. Bedankt mama.’
Ik ben vroeger ook jong geweest.’ Grinnikt ze.
Op zolder staat er een handige tas waar alles wel in
past.’ Zegt ze.
Ik kijk haar dankbaar aan. Samen met liz loop ik
naar zolder en knip het licht aan.
We zoeken wat af tot liz triomfantelijk een reuze
weekendtas vasthoudt.
Wie is hier de beste?’ Vraagt ze. Dan ben jij.’ Blaas ik
ik haar een kushand toe.
Op mijn kamer open ik mijn propvolle kledingkast.

Ik hoor Liz zuchten. Haar moeder is niet de beste moeder en Liz kan niet wachten tot ze het huis uit kan.

Weet je, ik heb zoveel.' Begin ik. Liz kijkt me aan alsof ze water ziet branden.

Ik leg het lijstje op bed en stop het dubbele van het lijstje in mijn tas.

Liz proest. Toilettas en ondergoed en zwemspullen en zo heb ik zelf wel, maar echt zo lief van je dit Nien.

Kom je morgen bij mij de leuke spullen uitzoeken die jij uiteraard ook mag lenen?'

Ik knik lachend. We hebben in ieder geval genoeg dan.'

Plotseling kijkt Liz een beetje triest.

Zou ik hier mogen slapen dat we het morgen samen vertellen van de vakantie, ze was vanmorgen al pissig om niks.'

Ze tilt haar shirt op en zie wat blauwe plekken.

Liz! Heeft je moeder dat gedaan?'

Liz knikt en veegt een traan weg. Ik was vergeten de was te doen.'

Ik neem Liz mee naar mijn moeder en laat voorzichtig wat blauwe plekken zien.

Mag Liz tot de vakantie hier logeren?'

Dan halen we morgen wat spullen van haar op.'

Mijn moeder kijkt me niet begrijpend aan.
Haar moeder mishandelt haar, mama.' Roep ik wanhopig.
Jij gaat even naar je kamer en ik ga met Liz praten.'
Zegt ze streng.
Dankbaar kijk ik haar aan en loop weg.

Even later is Liz terug. ik mag de hele vakantie logeren nadat je moeder mijn moeder belde en mijn moeder me weer eens voor alles uitschold. De zin dat ik een ongelooflijk ongelukje was deed het hem en je moeder heeft gezegd dat ze morgen met ons spullen komt halen en ik voorlopig hier blijf. Zo niet dreigt ze met aangifte van mishandeling.
Ik schiet Liz om de nek. Dit had je eerder moeten vertellen.' Zeg ik.
Liz knikt. Het spijt me.' Zegt ze met een gebroken gezicht. Ik druk haar stevig tegen me aan.

De volgende ochtend rijden we met mama naar het huis van Liz toe.
Liz probeert het slot te openen maar hoe ze ook wrikt het lukt niet.
Ze heeft me gewoon buitengesloten.' Zegt ze verbaasd met tranen in haar ogen.

Ik zie langzaam meer tranen bij haar aankomen als ze op de deurbel drukt.

Woest doet haar moeder bij de vierde poging de deur open.

Je spullen en kleding staan allemaal in de schuur, kijk maar wat je nu komt mee nemen maar ik hoef jou een paar weken niet te zien.’ Sist ze kalm tegen Liz dat de buurt niks door heeft.

Dit kun je niet maken mam, je hebt hulp nodig. Ik hou van je.’ Begint Liz te huilen.

Nadat je vader vertrok is mijn gevoel voor jou heel wat minder geworden.’ Snauwt ze. Alles wat je doet lijkt je weer op hem.’

Je weet dat dit de grootst rotsmoes is en dat de alcohol je leven kapot maakt.’ Schreeuwt Liz nu dat de burens het wel moeten horen.

De buurvrouw die een wandeling met haar hond maakt, blijft nieuwsgierig luisteren.

Pak je spullen en verdwijnt.’ Haar moeder slaat de deur dicht.

De buurvrouw loopt naar Liz toe en slaat een arm om haar heen.

Ik dacht al dat het niet helemaal goed ging.’ Zegt ze. Liz schud huilend haar hoofd.

Ik zal in ieder geval de wooncorporatie op de hoogte brengen als ze een alcoholprobleem heeft.

Als ze vragen hebben waar jij bent wat kan ik dan zeggen?’

Dat ze tijdelijk bij ons logeert voor zolang het nodig is.’ Zegt mijn moeder. Ook zij heeft geschrokken gezien hoe de moeder van Liz is. Mama geeft haar nummer aan de vrouw terwijl Liz en ik besluiten om in de schuur te kijken.

Liz en ik lopen naar de schuur en pakt vuilniszakken vol kleding en haar knuffel die ze al zolang heeft. Troostend houd ze het beestje tegen zich aan.

Ik geef haar een dikke knuffel.

Kom, we nemen zoveel mogelijk kleding en je waardevolle dingen mee.’ Zeg ik tegen haar.

Waarom zijn jullie allemaal zo lief.’ Snikt Liz.

Omdat een moeder je nooit zo mag behandelen meis, je buurvrouw en ik gaan we voor zorgen dat je moeder hulp gaat krijgen.’ Zegt mama die de schuur in loopt.

Liz knikt dankbaar.

Na wat proppen hebben we de helft mee en mama beloofd morgen de rest te halen.

Thuis sjouwen we de zakken kleding naar de logeerkamer en mama loopt met wat dozen erachter aan.

Redden jullie het om het hier thuis voor Liz te maken? Vraagt ze.

Ik knik en begin alvast met kleding op te hangen.

Toch heb je best leuke dingen hoor.' Merk ik op.

Liz lacht.. kunst van regelmatig de kringloopwinkels af gaan.' Knikt ze.

Kringloop, maar je werkt toch?' Vraag ik voorzichtig.

Ja maar het meeste zet ik opzij tot ik mijn huis heb.' Grijnst ze.

Dat is best slim inderdaad.' Geef ik toe.

Hee heb je honger? Ik wil wafels.' Ik wrijf over mijn buik en loop naar de keuken.

Ik begin met wafels te maken en al snel ligt er een stapel wafels op een bord.

Liz tast hongerig toe. Ik snap niet dat jij in de keuken van een restaurant werkt, ooit word je een chefkok.' Zegt ze lachend.

Sorry, er wacht een studie sterrenkunde op me.' Zeg ik grijnzend.

Ook best cool, dan ben je maar mijn privechef.' Smakt Liz met haar mond vol.